

DEVISA PREOTULUI ROMANU.

Lauga Urbea-mare, 28. Iunie.

Gradul cultorei si alu civilisatiunei populului este indreptariulu celu da Devis'a preotului aceluési populu. Candu popululu Romanu era in florea cultorei si a civilisatiunei, devis'a preotului Romanu era, alu inveti'a numai relegiunea si moralulu. Acést'a se véde si d'in invetiaturele preotiesci si d'in pastoralele de pe acelé tempuri, éra despre desvoltarea industriei despre cultur'a civica si intielesuala a poporului era îngrijitu statulu pr'in altre med'lóce; ca popululu avea d'in sangele seu barbati inteliginti cari 'lu representau, se 'ngrigiea si despre prosperitatea si fericirea lui. — Éra acum tóte acésté jacu pe umerii preotului! Iu are d'alu conduce de la léganu pene la mormentu, nu numai catra fericirea ce se va incépe d'in colo de mormentu, ci asé ca si aici se fia populu cultu, se i reinvia sugramat'a i industria, sa se interésca, sa crésca, si sa fia fericit'a, — cu unu cuventu devis'a preotului romanu este manina, este importanta, este eutropitóre, ca ea este: *Renascerea natíunei.* — Ci sa mérgemu mai pe róndu:

De incredere in puterea sea condusu, si prin interesele particulare si cuistice a principiloru sci devenindu populu Romanu la molitiunea, ce dupa o in secula ne'nterrupta aptivitate firésce urmédia, tocmai pe candu ordele barbare despre ost-nord esundara peste Imperiulu Romanu, romanii devenir'a prada, nu atata poterci veneticiloru, catu nenirii si imparecherei sele proprie. Ca precum cu gloria se luptara d. e. Gelu, Menumorutu, Glad si alti principi romani, separate cu magiarii, si numai prin traptate pacifice si de cuscria se capitulara, intre ei. — Inse neunirea este blastemulu dieesen

ca ea sa fia infernulul spre derapanarea fericirei omenesci — caria apoi spre completarea calamitatiloru se adause desbinarea besericésca. — Aici me rogu bine se fia intielesu: besericésca séu Jerarchicésca, éra nece de cum relegiunara-dogmatica; ca de m'ar erta carapterulu acestui organu, as demustra nerefusaveru, ca in respectulu dogmeloru, ambe besericeloru romaniloru si unita si neunita, nece catu é un firu de peru nu s'au mai abatutu un'a de la altra, ci numai Jerarchia s'au imparechiétu si desbinatu, si numai interesulu acestia mai nutrésce acestia desbinare, folosinduse de nesciinti'a popululu. Pene candá? Ddien scia!

Nu dupa multu tempu barbarii rampandu fedulu, calcandu in petiore traptatele legate cu romanii, abusandu cu sinceritatea acestora ocupara tóte posturile de deregatorii civile si militare, si incepura cu tóta asprimea furiei barbare a domni peste romanii. Romanii relasati fora conducatori, prin indelungatele, cu barbarii portatele lupte, enervati, cadiura intr' o resemnatiune desperata; — asé catu numai monumenteloru stralucitiloru loru strabuni, potemu multiami sustinerea unor' urme de documinte, prin care un istoricu cu crunte sudori abea póte stórcé óre ce date despre viati'a loru d'in tempu in tempu.

In acést'a desperatiune, numai in sinulu relegiunei sele romanulu mai alla ceva stemperare a jugulu sclaviei. — Romanulu astadi fora a judica importantia cuventulu nomésce pe preotulu seu „Parinte“. Acestu nome se véde a'lu si posu in gur'a romanului, insusi natur'a pasatiunei sele. Romanulu, orice voru dice unii intelepti de astadi, nu avú altu mangaetoriu, de catu pe preotulu seu gregariu. Insusi in Principatele Romane-Danubiane, prin machi-

natiunile fanariotice, fiindu d'in man'a romanului luata tóta incurgerea la guvernare, si decadiendu romanulu sub asprulu jugu alu grecismului si alu slavonismului, si clerulu supremu i era de sange strainu; tocmai asea, ba enca si mai reu intr'alte provintii — Ungaria, Transsilvania — sortea romanului nu era altra, de catu, sa serbésca si sa platésca; éra de imbunitatirea sortei lui neme se îngrijea; ba in unele parti éra d'in p'ncipiu, sistematice detienutu in orbia, dicundu domnitorii strainii, ca: „cu catu e mai orbu, cu atata mai binele poti despoé," si contra. — Pre un insusi aristocratu romanu, nu 'lu ai fi potutu vetema mai crudu de catu de i ai fi disu ca e „Romanu“. „Romanu“ era sinonimu cu „Slavu“, pentru care de romanu toti se lapida, ca de óre ce indiosatoriu, apusu. — Romanulu, intre cei ce se nomea diregatori, numai pe bietulu preotu alu seu avea de carele nu se 'nfiora candu ilu vedea, si catre carele avea atata confidintia, cata are patimitoriulu catra compatimitoriulu seu. Un omu imbracatu in vestiminte domnesci, pentru romanu era, — ba dóra si este — o aparitiune o fantoma ce i cobea reu; — ca unii ca aceia numai atunce se areta romanului, candu ori avea alu despoea de avére, au alu trage pre vestitulu „Deres“. — Pentru aceea romanulu, de ar fi si fostu careva diregatoriu romanu si se i fie enca si voitu binele, nu avea catra elu confidintia, ca vestimintele domnesci, era pentru densulu semnu de nenorocire. — De aici si preotii carii sunt platiti bine si radicati peste miseretatea popului, vinu intr'o disarmonia cu populu, si populu pre unii ca acestia, nui mai respectédia, ero nu se resémna cu incredintiarea sinceritateri loro, precum facu unde preotulu se 'mpartásésce de sortea popului. Ca celu imbuibatu, cu greu se va ocupa cu stemperarea fomei miserului; éro celu ce si insusi simtiésce asprimea frigului, bucurosu tende aripa mantauéi séle degerantului seu frate! Insusi SS. Apostoli numai impartesinduse de miseretatea populiloru le chestigara confidintia. Misionarii besericeii catolice, amblandu desculti pr'ntre silbateci, acestia se lipescu de ii, si cu miile imbratiusiadia credin'ta lui Cristosu; candu d'in contra misionarii besericeii anglicane locuindu in palatiuri, imbracanduse in castane aurite si amblandu in batarduri elegante, neme cutedia sa se apropia de ii, — ori catu auru ar imprestia. — Lucru fírosca. — „Similis simili gaudet.“

Dorére ca in inst'itutele teologice, pre lunga secele obiepte teologice, de nu altra sciintia reale d'in viati'a prapctica de tóta plasa, dara nece catehetic'a si omiletéc'a enca nu se invatia in totu locu'lu — preparandi'a romana pedagogica d'ia Urbea-mare escelédia preste alte institute romane d'in acestu respeptu, ca acolo nu numai sciintiele de tóta plas'a de economia ci enca si insusi metodu catechisarei se propone pr'in bravii DD. profesori, si enca tóte in dulcea limba a mamei, roman'a. Si déca acéste nu se proponu in institutele clericale, unde se carefica tenerimea spre statulu preotiescu, — un preotu romanu, voindu a responde maninei sele misiuni d'a renasce natiunea, prin propri'a privata diligintia tribue sa se 'ndiestredia eu acéle, — apoi nu se caute viatia comoda si sase separedia de populu, ei cu acéstea carefiectu sa se pléce la miseretatea lui, si ardiendu pe sufletu sant'a lui datorintia pastoréca, pre populu sa 'lu conduca la imbunetatierea sortei lui materiale, carea e basa meliorarei intielesuale, ca césta fora de ceea este euca si mai vitrega.

Romanulu este calumniatu ca e lenesiu si ne pasatoriu de sortea sea, — apoi tocmai cornurati aceia ce strigá asupra romanului aceste calunnii, sunt caus'a acestoru vitii — déca é ertatu a nomi vitii desperatiuneá la carea insusi acei cornurati l'au adasu pre romanu. — Dorerosu lueru! tocmai aceia carii d'in sudorea romanului se 'ngrasiau, carora romanulu peste tota viati'a robotindu le baga bucatura in gura, cari d'in scurta sudóre a romanului se 'mbracau in purpura si se decorau eu auru si petrii pretióse, carii locuéau in palatiuri stralucite, carii peste tóta viati'a numai intendenduse cu ciubuculu d'a lungulu sofeloru de catefea, depradau averile d'in crunta sudore a romanului storse, prin imbuibari, desertatiuni si spurcatiuni trupesci pene se 'necau in pasive, — cari nu lesau romanului nece pamentu nece tempu nece catu sa 'si póta produce malaiu de ajunsu, si de asi face o colib'a, — si pr'in acésta i inecau tóta industri'a: acestia sa strige asupra lui ca é lenesiu si nepasatoriu de sortea sea!“ — —

Se vede cine a putatu fi mai lenesiu. Romanulu care lucra cu septamanile robote? si 'si sustinea si o familia numerosa; ori jupanala, care in timpulu din urma, fora robot'a celuilaltu lasá pamentulu negrijitu séu ilu dede paci 'neolo se scape si de pucin'a grija a economiei rurale?

Romanulu nu este lenesiu, ei elu era morale ucisu. Ilu nu este civilisatu dupa geniulu lumei culte; inse sufletulu lui este adaptatu de spiritulu caritatei crestine, si acésta imblandiesce tóta asprimea defectului umanitatei in acestu fiu alu naturei cu multu mai vertosu de catu póte acésta si cea mai solicitata educatiune sa o faca in cei mai multi populi! — In lumea asé numita „cultă“, tóte se a lunecă a fire artificioase, éra romanulu, fiulu naturéi, in rabdari si patimi crescutu, macar ca si in mania si in iubire se arata simplu si fara cumpetu; inse ilu este totusi mare si ca un adeveratu omu in pasiunile, in impetulu seu. — Fatalitatile cate s'au resturnata peste ilu, sunt totu atatea documinte ca ilu are se fie fericitu in viitoriu; prevedinti'a nu pentru aceea 'lau sustienutu printr' atatea furtune, ca acam candu s'au inceputu a se descepta, candu dupa o grea morte morala si ilu au datu semne negavere de viatia in sinulu familiei natiuniloru, sa 'lu dee peritiunei, nu, — ei de bona se'ma pentru ca ilu are un viitoriu suridietoriu sub Austria.

Apoi cum s'au desteptatu romanulu d'in adunculu somnu alu unei morti morale de seculi si greu? Responsu: Prin preotimei! — Iacundu elu in négr'a inchisore morala, in sinea seculului a XVII. intreveni important'a epoca besericésca in Transsilvania, — marita Transsilvani'a! carea d'in tempulu anticitatei au fostu totu d'a un'a si va fi in totu resseptulu tereuulu celoru mai importante si decidátore eveniminte pentru noi. — Se sparsera grosii nori si la bietulu cleru romanu — dica cine ce i place! cu abusele de care nece o corporatiune nu e scutita, nu le aparu, ci le dicu anatema, — dara adeverulu remane adeveru, ca aice la Romani clerulu sparge giaci'a, si prin grosimea intunereculu secliloru strabatú cu lumina in Patria. — Vediendu stralucit'a sea radicina, cautà n'pregiuru vediú ca greu e ferecatu romanulu, si nece un radimu 'nare, pre carele sprijiniinduse sa se póta rescula; — vediú populu parasitu, fara inteliginti'a, fora representanti, fora conducatori, — trasa paralela intre starea altoru populi, si intre'a romanulu si se convinsa ca romanulu nu are pre altrulu de alu ajuta d'in caderea sea, de catu pe preotulu seu, si se convinse ca devis'a preotului romanu este importanta, este rampátore de capu; — ca a fi medilocitoriu intre Dieu carele e parintele, si intre populu carele sunt fii acelué, este fericire in comparatiune cu a fire medilocitoriu intre tiranu si

intre sclavii acestuia. — Inse clerului romanu acésta i fu devis'a, si ilu o intelése si o imbratusiá cu sinceritate, — si au lucratu, si au adusu frupte, si au esitu la rezultate; — romanulu s'au sternitu din langorea si din letargi'a cea de crunte lacrimi vernica, si in tempii mai decurendutrecuti au manifestatu in faci'a lumei prin fapte, ca in elu este viatia mai multa de catu ar fi crediutu cineva, dupa o langore atata de grea si lunga. —

Apoi clerulu romanu sa nu créda ca misiunea lui e plinita; ca aceea s'au facutu si mai lata. Celu ce se face preotu romanului, cautandu viatia comoda, acelu si a 'smintitu calcululu, si de au facut' o ca n'au conoscutu laturea acésta a dregatorie preotului romanului, atunce, deco, fiindu omu consciintiosu, nu va voi peste tóta viati'a sa fie prada roderei consciintei, mai bine va face, déca o va depone; ca intr'altu modu va fi mercenariu, diuasiu (námimírě), tradatoriu, si 'si va trage asupra capului blastamulu natiunei. — Pentru aceea candu se apropia fiindulu preotu rom. de altariulu celui prea inaltu spre a depone juramentu solenelu, ca: ilu Turmei Romane, grijei lui incredintiande, va fi pastoriu. — audi: Pastoriu! Pastoriu responsaveru! mare dregatoria! — Atunce, deca cogotulu lui este curatu, sinceru, necorruptu, si acestei chiamari in adinsu voése a face destulu: trebue se 'lu enprinda fiori, trebue selu custe sudori reci! — ca cu acésta dregatoria este lega a respondiaveretate, de la carea spendiura au bucuria cerésca, au condemnatiunea eterna in intunereculu celu mai estremu!!! —

(Va urma.)

CIOBANUL

I.

Mai in gios de stana,
Lunga ó fantara
Cati-va ciobanei
Vorbiau intre ei:
— „Badica, baditia,
Dice baciul Nitia,
Da-mi a ta fetitia,
Cu sin albisor
Ca un crinisior,
Cu par galbeor,
Sa-mi fie sotie . . .
Mult mi-i draga mie!“
— „Eu ca ti-o voi da,

Dise baciú Preda;
 Daca vei erna
 Sus in munticel
 Singur, singurel,
 Pana a 'nverzi
 Codru si-a 'nflori;
 Pana vom veni
 Eu si mandra ta'
 A mi te lua:"

II.

Pe un pisc tacut
 De venturi batut,
 Tristul ciobanel
 Siede singurel,
 Tot catand spre vai
 Sa véda pe-ai sei.
 — „Draga de lunitia,
 Mandra salbulitia,
 De cinci ori luci
 De cand sunt aci;
 Giacia s'a topit;
 Codrul a 'nfrundit;
 Apa s'a sfersit;
 Ei n' au mai venit!
 Oitie, oitie,
 Cu plete plavitie,
 Ca nisce fetitie,
 Si voi, canii mei,
 Blandi ca nisce miei
 Tari ca nisce lei!
 Si tu, Marióra,
 Flóre balaióra,
 Dina florilor
 Visul diorilor!
 Si tu, maica mea!
 Nu me-ti mai vedea!
 Crivatiu, crivaciór,
 De o fi sa mor,
 Pe-acest coltisior,
 Sa aduni cu drag
 Subt un verde fag
 De prin coltisióre
 A mele-osisióre!
 Iar voi lacramióre,
 Ce rideti in sóre,
 Sa mi le udati,
 Sa mi le scaldati!

Stele, florisióre
 Ce-ardeti lucitóre
 In cositia serii
 Cand sunt limpedi cerii,
 Voi, sa-mi fiti, dragutie,
 Mandre candelutie!

Iar voi, ventuleti,
 Seara sa plaugeti
 In bradii maretii!"

III.

Astfel cantá el
 Tristul ciobanel;
 Iar pe cósta lata
 Eata ca s'arata
 Albele oitie
 Cu plete plavitie;
 Si-ai sei canisiori,
 Ce-alerg latratori
 Inaintea sa
 A se bucura;
 Si-a lui mandrulitia
 Cu flori in cositia,
 Cu flori galbióre
 Ca radie de sóre.

El cand mi o vadiú,
 Inima-i batú,
 Atata de tare,
 In cat cade, móre:
 Cade se dobóra
 Dios pe costisióra;
 Cade pana 'n vale
 Si 'ntalnesce 'n cale
 Oitiele sale
 Si-ai sai canisiori
 Ce alerg latratori.
 Ele mi-l diarese,
 Si mi 'l ocolesc;
 Plang si se jalese
 Cat bradii se 'nelin,
 Apele suspin;
 Vaile mugesc;
 Muntii se clatesc;
 Vulturii se string,
 Cu lacrime plang;
 Sórele de dor
 Se ascunde 'n nor.

da; къ въ пъринте есте респонзиторъ пентръ едъ-
нация чеа реа а фийлор съі, къчї въ есте де тьръ-
дѣт къ адеcea, ка съ нъ зїа тотдеазна, вїдїрїле
фийлор сънт фрвктеле непорочїте але недїгрїжїреї
пърїнтештї; шї пърїндїї, каре мерїт а гьста дїн
ачесте амаре фрвкте, нъ трьвѣте съ акьсе де кът
слъвїчїзна саз недїгрїжїреа лор. — Де ачеа шї
сѣ. скрїптуръ къ дронт не спъне къ Дѣмнезоѣ а
неденсїт не Елі пентръ пелепїрїеа фийлор съі —
Дѣмнезоѣ, каре а креат не ом дьлъ кїнза шї асе-
шънареа лѣї, пѣл а фькѣт рѣѣ; едънация чеа реа
есте каре деценереазъ шї трансформъ челе маї
новїле калїтѣдї але сѣлетѣлї дн патїмїле челе
маї вртале. — Ън жъне, каре vede дн вїада до-
местїкъ моралїтатеа, ordїнеа, шї респектѣа кътре
Дѣмнезоѣ, ва фї тотдеазна въ сѣн фїї шї ом къ
чїнсте. —

Днълдїмеа Воастръ, прїн министрїнструкциѣї
пъвлїче, фачедї тот че есте къ пѣтїндъ пентръ
взна кълтъръ а їнїмеї шї днделецерїї жънїмеї:
фелѣ стѣдїлор, дншърдїреа шї дїрекція лор, пер-
сонале кърора съ днкредїтїеазъ фїскаре фел де
їнструкциѣ, днлеснїреа че съ фаче прїн тїпърїрї де
кърдї, каре се ванд къ въ предъ къ тотѣа мїа,
тоате не даѣ шї не фак ка съ сперъш кн прогрес
неконпенїт шї ренде дн ачеастъ ordїне де стѣдїрї.

Есте петъръдѣсїт къ о едъкагїе вьнъ чере о
днгрїжїре де апроане шї о прївїсїтере де тот мїн-
тѣа аспра копїлор. Де ачест адезър Днълдїмеа
Воастръ пьтрѣне, шї аканд де одатъ дорїнда де
а днлеснї едъкагїа фийлор де фамїліе фъръ мїж-
лоаче, ащї вїне-воїт а порънчї ка съ се днтокмѣзъ
шї съ се деа сьвендїї ла маї мѣлте пенсїонате де
копїї де амъндозъ секселе дн Орашеле прїнчїпале
але дърїї: шї ашѣо дн ачест анѣ Днълдїмеа
Воастръ арътанд днгрїжїреа че аведї шї пентръ
фїїчеле де фамїлії, а кърора посїдїе содїалъ ре-
клатъ о їнструкциѣ маї перфектъ шї потрівїтъ къ
рангѣа лор, ащї вїне-воїт а порънчї днфїнцареа а
дозъ пенсїонате де фете, вьнѣ дн капїталъ „пен-
сїонатѣа Домнеск“ шї алѣа дн Країова „пен-
сїонатѣа Лазаро Отетелеманѣ.“

Специалїгѣдїле че се вртез асѣзї сѣнт їндї-
перїа чївїлъ шї кърсѣа дрентѣлї. Ачест дїн вртъ
кърсе се ва комплекта дн аплѣ вїїтор къ адъжїреа
а дозъ катедре де дрентѣа адмїнїстратїв шї де
дрентѣа комердїал: ачестъ жънъ факѣлате аре
пъдеждеа къ ва фї одатъ рекъноскътъ де сѣрорїле
еї днгѣлъ пьскѣте, каре сѣнт пвдоава нагїлор чї-
вїлїсате дн Езропа; еар деїса професорїлор че о

компънї есте респектѣа вьнѣї ordїне, шї консер-
вареа челор маї сѣнте дїн їнстїтудїле содїале:
фамїліа шї пропрїетатеа.

Скоалеле прївїате сѣнт обїектѣа вьнѣ днгрїжїр-
серїоасе дїн партеа еѣорїеї: моралїтатеа шї капаї
чїтатеа днвѣдъторїлор, знїтатеа методѣлї, кър-
дїле дїдактїче, сѣнт прївїсїтатеа къ чеа маї маре
сѣрвїндъ.

Днтре нагїїле стрїеїне че локъеек дн пѣтѣп-
тѣа пострѣ, едъкагїа антїчел нагїїї а Іералїдїлор,
фѣ днгѣїа-шї даѣ обїектѣа днгрїжїреї гьвернѣлї
акѣлѣ. Ла 27. Август трекѣт сѣа дескїе скоала
Іералїдїлор, каре вртееазъ кьрєвїрїле еї къ сѣр-
вїндъ шї прогрес. — Іералїдїї нъ пот авѣ де
кът о рекъношїтїндъ аджнкъ кътре въ гьверн, каре
респектанд вредїнда лор релїжїоасъ, ле дъ мїж-
лоаче де ашї кълтївї днделецереа шї їнїма.

Днсежршїт гьвернѣлї, ка въ пърїнте вїневої-
торїѣ, днтрїеїне дн скоалеле пьвлїче тоате сѣ-
дїеле че кълтїв шї фортмез дн жънїме не отѣл
морал шї фїсїк. — Дар пърїндїї де фамїлії, не
лѣнъ рекъношїтїнда лор, сѣнт даторї а венї дн
ажиторѣа гьвернѣлї, авьнд днгрїжїре, ка сѣмѣнда
де моралїтате шї їдеї че скоала денне дн сѣнѣл
ценерос аа жънїмеї, съ врескъ шї съ се днмѣл-
дїескъ, днкълзїтъ де аторѣа шї днгрїжїреа пърї-
теаскъ. — Еар вої жънїме каре гьсїдї дн гьверн
въ пърїнте морал че перфектъ шї дн оаре-каре
кїп фаче съ се паскъ дн вої чеа маї новїлѣ парте
а отѣлї, отѣл морал, съ аведї дн гьверн днкре-
дереа шї респектѣа че сѣнпедї даторї шї пърїн-
телѣї вострѣ патѣрал; шї кредедї, къ нїменї нъ
гьсѣт къ о їнїмъ маї сїмдїтоаре мѣлѣшїреа де
а въ vedē трїзмѣнд дн лнптеле воастре стѣдї-
оасе; шї пентръ нїменї нъ есте маї аспрѣ амър-
чїзне де а въ vedē дескѣрацїадї днїнїтеа знор
грѣвѣдїї пресенте, а кърора днвїндере въ ва да
трїзмѣла де а фї обїектѣа ферїчїреї шї реазѣмѣл
вѣтрѣпелелор пърїндїлор шї аа неамѣлї вострѣ.

Еар пої тодї, преаднълдате Доамне, пърїндї,
фїїї, неамѣлї днтрег, не знїт рѣгѣчїзнїле кътре
черїѣ шї черет дн пьтеле ферїчїреї ноастре де-
лнвїрїеа стрѣлвчїтеї вїедї а Мьрїеї Воастре.

ШКОЛА ДЕ АГРИКЪЛТЪРЪ ДН ROMANIA.

Дела 4½—6½ часеврї дьпъ амеазъ; Вїнереа,
кърсѣа де агрікълтъръ. Мардїа, кърсѣа де арїт-
метїкъ шї граматїкъ. Дѣмїнека, днвѣдътѣра ре-
лїжїоасъ, дела 10—12 днїнїтеа де амеазъ зї.

Етап ши програма ачестей школы.

Къноштинге елементарї де фїсикъ, химіе ши ботаникъ, дн рапортъ кз агрїкълтѣра: Агрїкълтѣра, educacia vitelor, ikonomia agrikolъ, elemente de matematica ши десемн линїарїз, граматикъ, релиция

Ансал 1.

Къноштинге фїсиче.

Проприетѣдї ценерале але трѣврїлор. — Анъсареа. — Кълдѣра. — Стѣдїла фїсикъ аз аеръзлї ши аз анеї. — Азмина ши електрицитатеа дн прївїнда индустриелї че аз асвѣра пѣмънтъзлї ши а вегетациелї.

Агрїкълтѣрѣ.

Къноштинга деосевителор фелърї де пѣмънт ши де цѣрїнї. — Дескриере де машинї ши знелте пългърештї. — Мїжлоаче д'а дѣмънтъдї ши д'а дѣгръша пѣмънтъзл. — Арѣтърї ши деосевите лѣврърї але пѣмънтъзлї. — Семънтътѣрї, сѣдїрї, ши операциїле че се чер дн времеа вегетациелї.

Математикъ: Аритметикъ. — Граматикъ: Партеа 1. — Релиция: Testamenta венїз.

Ансал ал 2.

Стѣдїла трѣврїлор елементарї ши аз комби-нациїлор лор челор маї дѣтревїндате дн агрїкълтѣрѣ.

Ботаникъ.

Дескриере дескре органеле вегеталелор, ши але функциїлор лор; дескриереа ши класификареа плантелор че се кълтїв де пългар.

Агрїкълтѣрѣ.

Рогациї саї дѣмънтѣрїеа семънтътѣрїлор дн цѣрїнї. — Адвнатуръ продѣктелор ши деосевите вѣгърї де сеатъ дн тїмъзл стрѣнцїереї. — Транспор-тѣз ши пѣстрареа продѣктелор.

Дескриере дн парге а фїектѣрїа планте че се кълтїв де пългар, дн рапорт кз клїма, позїция ши фїреа пѣмънтъзлї.

Кълтѣра лївезїлор ши а плантелор индустриале. — Кълтѣра легѣтелор саї а зарзаватѣрїлор. — Кълтѣра копачїлор родїторї ши а вїїлор. — Фаврї-кареа вїнѣрїлор ши а спїртѣрїлор. — Кълтѣра пѣдѣрїлор ши експлоатареа лор.

Математикъ: Геометрїа планъ. Десемн линїарїз. — Граматикъ: Партеа а 2. — Релиция: Testamenta пої.

Ансал ал 3.

Едѣкация вителорѣ.

Прѣсїреа ши врештереа вителор; фолоаселе че

продѣк ачестеа; пѣстрареа семънтъдїї лор; дескриереа воалелор че ле кълтївѣск маї адецеа, ши лѣкѣзїреа лор.

Дескриереа инсектелор ши а довїтоачелор вѣтѣмътоаре пългърїелї ши къноштинга мїжлоаче р пентрѣ сѣгърїреа лор.

Економїа пългъреаскѣ.

Стѣдїла ши дѣтревїндареа капиталѣрїлор дн агрїкълтѣрѣ.

Математикъ.

Апликациї ла contabilitate ши ла тѣсърѣтоареа царїелор; десемн де машинї ши знелте пългърештї.

Дїректор К. Босїанъ.

(Din Бзл. Оѣ.)

ПЪЗНАШЪЛ КОДРїЛОР.

Не чел деал, не чел колнїа
Трече-о прѣнкъ ш'нп воїнїа:

Прѣкълїдъ вѣлѣоарѣ

Къ косїца гълѣоарѣ;

Воїнїчел трас нїн инел...

Мълт е мѣндрѣ тїперел!

Шї тот зїче воїнїкъл:

„— Кълтѣдї, мѣндро, кълтѣкъл

„Къ'мї е драг ка сѣлетъл!

„— Еї, вѣдїдо, 'а оїз кълта,

„Дар кодрїї с'ор рѣзълд,

„Шї не пої не а 'нтімпїна

„Пълпашл кодрїлор,

„Воїнїкъл воїнїчїлор!..“

„— Азрїкъ дрѣгълїкъ,

„Нїчї н'аї грїжъ, нїчї н'аї фрїкъл!

„Съ н'аї грїжъ пентрѣ мїне

„Кълт оїз фї, еї, лѣнгъ тїне.

„Съ н'аї фрїкъл пентрѣ тїне

„Кълт дї фї, тѣ, лѣнгъ мїне!“

Пѣсе прѣнка а кълта;

Кодрїї пѣсерѣ а сѣпа.

Еатъ къ 'ї дѣтїмпїна

Пълпашл кодрїлор.

Воїнїкъл воїнїчїлор!

„— Мълї вѣїете, вѣїеделе,

„Мълї воїнїче, воїнїчеле!

„Дѣне пої мѣндра та

„Ка съ сканї кз вїсаца та.

„— Ба! еї мѣндра нѣдї оїз да

„Пълп' че канъл есѣ 'мї а ста!

„Къл, де кълнд о ам лѣат,

„Дн косїце 'ї ам цїзрат

„Съ п'о лас де лънгъ mine,
 „Ши с'о анър де оп'і чіне!“
 Еї де врже с'анъка
 Ши ла лънгъ се лъа.
 Кънд дн лок ми се 'пвъргіа,
 Кънд ла вале с'адъчае...
 Ніаї злѣа пѣ довідеа.
 Бар чел воінічел слъвіа...
 Брѣла і се десчінеа!
 Пъзнашѣа м'а стрънѣа
 Ши де мѣжлов ці'а фрънѣа;
 Бар мадрѣа ми 'і прівіа...
 Омѣпорі 'і стрълѣа,
 Ініміоара 'і се кътеа.
 „— Мѣдро, мадрѣаца теа!
 „Він' де'мі стрънѣа врѣла теѣ,
 „Анѣра-те-ар Дѣмнезеѣ!
 „Къ 'мі слъвѣск пѣтеріле,
 „Мі се дѣк аверіле!
 „— Ба пѣ, пѣ, вѣдїдѣ фрате!
 „Къ вѣ-ѣ лѣта не дрептате,
 „Ши оп'і каре а вірхі,
 „Де вѣрват еѣ 'а оїз прїімі.“
 Воінічел се ісвіа,
 Ши маї таре се сімѣнѣа,
 Ши маї таре се 'пвѣргіа,
 Ши маї таре се трѣнтіа!
 Дн дої злѣа доведіа;
 Дн дої злѣа жѣс къдеа!...
 Чіне къ ми 'мі довідеа
 Ши сѣ мадрѣа пѣрчедѣа?
 Пъзнашѣа водрілор,
 Воінікѣа воінічїлор!
 Чіне 'п лѣтѣ ми 'мі къдеа
 Ши 'п вртѣ-ле рѣтънеа?
 Воінічел трас пїа інеа...
 Моаре 'п кодрѣ сінгрел! Бал. л. А.

ЛИТЕРАРИИ.

Домънѣ Георгіе Іоанїд, лїврарїс шї едітор дн
 Бъзрештї, не лънгъ пенѣтрѣтеле традѣкції къ
 каре а днпаввдїт бїбліотека націоналѣ джудѣле ла
 лѣмїнѣ къ спеселе саде, авѣнд акѣм маї мѣлте
 манскріпте дн посесіа са дн опереле челе маї
 пѣве але авторїлор челор маї ренѣмїдї дн секолѣ
 ачеста, прекум А. Dumus, Eugène Sue, George
 Sand, Balzac, Chateaubriand шї алдїї, с'а детер-

minat а тіпѣрі атѣт зпеле дн челе маї фръмоасе
 романе дн ачештї скріїторї челеврі, прекум Лелїа,
 Артѣр, Віконтеле де Браделона, Неоа-
 Елоїса, Дана къ Камелїї, Матїда (де Eu-
 gene Sue), Марїана, Крївѣа дн Вале, Натче-
 зїї, Меморїалеле Дїаволѣлї, Фїсіологіа
 Марїтацілѣлї шчл. кът шї алте скріерї алесе
 каре вор кореспондѣ къ гвѣтѣа шї пѣчѣреа пѣвлї-
 кълї ромѣн, не каре се фъгѣдїеште але да ла
 лѣмїнѣ дн кїнѣа вртѣтор;

I. Дн кърѣла злѣа анѣ се дндаторѣлѣ сѣвѣ-
 дїсепнѣлѣ а да фѣарѣ 288 коале тіпѣрїге не хѣр-
 тіе велїнѣ фръмоасѣ дн 8 таре; ешїнд ла лѣ-
 мїнѣ ла фїекаре 2 сѣпѣтѣмїнї къте зн волѣм де
 10—15 коале лѣгате дн вромѣрѣ, каре вор ком-
 пне песте тог анѣа зн нѣтѣр де 24 волѣте.

II. Прекум анѣл ал авонamentѣлї нентрѣ
 24 де волѣте есте 76 фѣанці. Амаротї се нот
 авона не зн анѣ, песте лѣнї, сѣв трѣї лѣнї, дѣнѣ
 пѣчѣре; еар прекум аналог ал авонamentѣлї се
 ва ресондѣа тогдѣакуа днїнѣте, шї ва прїімі аво-
 натѣа нентрѣ занї ресонпшї вїлет де асїгарѣе
 ревестїт къ авторѣа семїнѣтѣр а едіторѣлї.

III. Традѣчѣреа кърїїлор есте днтр'ан сїлї
 елѣгант шї конфортї, кът сѣ поате къ днцелѣде-
 реа чїтїорїлор, нентрѣ каре 'і шї гарантеаѣ еді-
 торѣа, фъгѣдїнѣлѣ къ тоате скріерїле че се вор
 пѣвлїа вор фї традѣсе днтрѣ лїмѣв кѣратѣ шї
 прїн пѣтїнцї днцелѣсѣ де тогї.

IV. Тот авонатѣа де аїчї дн капїталѣ дншї
 ва прїімі реглѣлѣ ла доѣ сѣпѣтѣмїнї волѣмѣа дн
 магазїнѣ едіторѣлї; еар авонатїлор де прїн капї-
 талеле дїстрїктѣлор шї дн алте пѣрцї маї денѣр-
 тате лї се вор транспїте ла фїекаре лѣнѣ одатѣ
 доѣ волѣте прїн корреспондѣнцїї сѣлї, а кърѣра
 адресѣ се ва днсепнѣа не вїдетѣа де асїгарѣе.

V. Днченѣтѣа дѣрїт ла лѣмїнѣ а скріерїлор
 дн авторїї сѣс-чїгѣдї ва фї ла 1. Авѣст вїїтор ал
 анѣлї кърѣнт прїн пѣвлїкареа фѣїмослѣлї роман
 дѣла George Sand Лелїа, традѣс де D. N. Nenno-
 вічї; дндатѣ анїї се ва тіпѣрі Артѣрѣ, шї ва
 зрѣта реглѣлѣ днїнѣте шї къ челе че сѣѣ арѣгат
 маї сѣс.

VI. Дн кърѣла анѣлї вїїтор се ва да ла лѣ-
 мїнѣ шї вокалѣарїѣа ромѣн лѣкрат тог де D. N.
 Nennoвічї, каре ва ешї кът се ва нѣтеа маї
 комплект.

Едіторѣа інвїтѣ не тогї ромѣнїї зѣлошї шї
 днфѣлѣкѣрадї де прогрѣсѣа лѣмїнїлор а се днтрѣче
 спре а контрївїї прїн конкѣрѣсѣа. Длор днтрѣ сѣс-
 дїперѣа ачестѣї фръмоасѣ днтрѣрїндѣрї, а кѣрїа
 цїпѣтѣ есте десволтарѣа інтелїнѣдѣї, днтрѣрїеа
 моралѣї, днवलѣареа мїнцїї шї кѣлѣтѣра інїмѣї,
 подоавѣ че сѣнт фѣарте мѣлт апрѣвдїте сѣв гѣвѣр-
 нѣа актѣа.

B.